VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 48)**

z dnia 28 kwietnia 2016 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 48)

28 kwietnia 2016 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem poseł **Izabeli Kloc (PiS)**, przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

I. Informację o dokumentach UE, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag: COM(2016) 172, 175 (art. 8 ust.2 ustawy z dnia 8 października 2010 r.); COM(2015) 905, 906; sygn. Rady 7126/16, 7528/16, 7125/16; COM(2016) 163, 164, 167, 168, 169, 170, 177 (art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r.).

II. W trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informację o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych, które odbędzie się w dniach 12-13 maja 2016 r.

III. W trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady: Ocena skuteczności istniejącego systemu europejskich publicznych instytucji finansowych wspierających inwestycje w Unii i jej sąsiedztwie (COM(2016) 46 wersja ostateczna) i odnoszące się do niego stanowisko rządu.

IV. W trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie planu działania na rzecz skuteczniejszego zwalczania finansowania terroryzmu (COM(2016) 50 wersja ostateczna) i odnoszące się do niego stanowisko rządu.

V. W trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Strategia UE w zakresie ogrzewania i chłodzenia (COM(2016) 51 wersja ostateczna) i odnoszące się do niego stanowisko rządu.

W posiedzeniu udział wzięli: **Jadwiga Emilewicz** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju wraz ze współpracownikami, **Andrzej Piotrowski** podsekretarz stanu w Ministerstwie Energii wraz ze współpracownikami, **Wiesław Jasiński** podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów wraz ze współpracownikami, **Joanna Wronecka** podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wraz ze współpracownikami, **Seweryn Szwarocki** dyrektor Departamentu Rynków Kapitałowych Ministerstwa Skarbu Państwa, **Paweł Adamowicz** doradca ekonomiczny w Najwyższej Izby Kontroli, **Jacek Wilk** poseł do Parlamentu Europejskiego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Adam Dudzic** – wicedyrektor Biura Spraw Międzynarodowych, **Agata Jackiewicz** i **Anna Marciniak** – z sekretariatu Komisji w BSM, **Bartosz**

Pawłowski i **Konrad Kuszel** – eksperci ds. legislacji z Biura Analiz Sejmowych, **Jolanta Adamiec** – specjalista ds. finansów publicznych z BAS, **Mirosław Sobolewski** – specjalista ds. systemu gospodarczego z BAS.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Stwierdzam kworum. Witam serdecznie posłów członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej, posłów do Parlamentu Europejskiego, jeżeli są obecni, ministrów i towarzyszące im osoby. Czy są uwagi do porządku dziennego? Nie widzę zgłoszeń. Wobec tego stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek dzienny.

Przechodzimy do rozpatrzenia pkt I, czyli informacji o dokumentach UE, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag. Są to następujące dokumenty UE: w trybie art. 8 ust. 2 ustawy COM(2016) 172 i 175; w trybie art. 3 ust. 2 ustawy COM(2015) 905 i 906; COM(2016) 163, 164, 167, 168, 169, 170, 177, sygn. Rady 7126/16, 7528/16, 7125/16. Czy do wymienionych przeze mnie dokumentów państwo posłowie chcą zgłosić uwagi, czy też zgodnie z wnioskiem prezydium możemy je przyjąć bez rozpatrywania przez Komisję? Sprzeciwu nie słyszę. **Stwierdzam, że Komisja postanowiła nie zgłaszać uwag do wymienionych powyżej dokumentów.** Na tym zamykam rozpatrywanie pkt I.

Przechodzimy do pkt II, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informacji o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych, które odbędzie się w dniach 12 i 13 maja 2016 r. Rząd jest reprezentowany przez panią minister Jadwigę Emilewicz podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju, i panią minister Joannę Wronecką podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Bardzo proszę o przedstawienie informacji. Pani minister Wronecka, pierwsza zabierze głos, bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Jadwiga Wronecka:

Szanowna pani przewodnicząca, dziękuję. Szanowne panie posłanki i panowie posłowie, szanowni państwo, proszę mi pozwolić pokrótce przedstawić zarys tej Rady. W dniu 12 maja odbędzie się w Brukseli posiedzenie Rady ds. Zagranicznych z udziałem ministrów ds. współpracy rozwojowej państw członkowskich UE. Sekretariat Rady nie przekazał jeszcze listy punktów agendy, ale ze wstępnych informacji wynika, że Rada przyjmie kilka zestawów konkluzji wynegocjowanych w okresie holenderskiej prezydencji, w tym między innymi raport Trybunału Obrachunkowego w sprawie ryzyka związanego z podejściem opartym na rezultatach, w sprawie Konferencji Habitat III, w sprawie Światowego Szczytu Humanitarnego oraz na temat wspólnego programowania.

Chciałabym zatem bardzo pokrótce omówić sześć punktów. Pierwszy punkt to rewizja europejskiego konsensusu na rzecz rozwoju. Unia Europejska odegrała wiodącą rolę w opracowaniu Agendy 2030, co wygenerowało wysokie oczekiwania, że również Unia będzie odgrywała rolę w jej implementacji. Postrzegamy potrzebę przygotowania kolejnego jednolitego nowego dokumentu politycznego, określającego odpowiedź UE na agendę zrównoważonego rozwoju. W naszej opinii dokument ten powinien się koncentrować na priorytetach Unii, które będą promowane podczas następnej dyskusji. Są to: znaczenie przestrzegania praw człowieka, rządów prawa, dobrego rządzenia, pokój i bezpieczeństwo jako warunek rozwoju, ściślejsza współpraca na rzecz rozwoju z nowymi aktorami, NGO czy sektorem prywatnym.

Drugi punkt dotyczy handlu i rozwoju. Punkt ten jest traktowany jako jedna z debat tematycznych w sprawie rewizji europejskiego konsensusu na rzecz rozwoju. Planowana jest wymiana poglądów ministrów na podstawie non-paper, który zostanie przygotowany przez Komisję, a także Europejską Służbę Działań Zewnętrznych. Jesteśmy zdania, że prowadząc współpracę rozwojową z rozwijającymi się krajami produkującymi, Unia powinna skupiać swoje działania na promowaniu właściwych, odpowiedzialnych modeli biznesowych, zapewniających zrównoważony rozwój gospodarczy i społeczny przy jednoczesnym respektowaniu praw człowieka. Działania te mogą mieć dwojaki kierunek: mogą być adresowane do przedsiębiorców producentów, nastawione na promowanie

dobrowolnych zobowiązań na rzecz zrównoważonego modelu biznesowego, jak również kierowane do władz i administracji państw rozwijających się.

Trzeci punkt dotyczy wspólnego programowania. Punkt ten również traktowany jest jako element w debacie tematycznej w sprawie rewizji europejskiego konsensusu na rzecz rozwoju. Ministrowie omówią postępy we wdrażaniu wspólnego programowania i dalsze działania w tym obszarze. Najbardziej istotnym aspektem wspólnego programowania jest jego wkład w zwiększenie skuteczności, pomocy i przejrzystości względem krajów partnerskich oraz między samymi państwami członkowskimi. Polska postrzega wspólne programowanie jako ważny środek do wzmocnienia dialogów politycznych na szczeblu krajowym.

Punkt czwarty będzie dotyczył migracji i rozwoju. Ministrowie omówią postępy we wdrażaniu planu działań z Valetty, w tym fundusze powiernicze Unii. Pragnę tutaj dodać, że Polska finansowo kontrybuuje do obu funduszy powierniczych, to znaczy, do afrykańskiego 1,1 mln euro, oraz do funduszu syryjskiego – 3 mln euro. W naszej ocenie realizacja postanowień szczytu w Valetcie ma kluczowe znaczenie dla poprawy sytuacji migracyjnej i dlatego zamierzamy wspierać działania realizowane w ramach procesu chartumskiego i rabackiego służące implementacji tych postanowień.

Punkt piaty będzie dotyczył Światowego Szczytu Humanitarnego, który odbędzie się w maju tego roku. Już w lutym Sekretarz Generalny opublikował swój raport na temat Światowego Szczytu Humanitarnego, wzywając do działań w ramach pięciu podstawowych obowiązków. Jest to globalne przywództwo w celu zapobiegania konfliktom, utrzymanie norm humanitarnych, niepozostawianie nikogo bez pomocy, zmiana ludzkiego życia i dostarczanie pomocy dla wyeliminowania wykluczenia oraz inwestycja w kapitał ludzki. Dla Polski priorytetem na Światowym Szczycie będzie punkt trzeci, który brzmi: niepozostawianie nikogo w potrzebie bez pomocy, ze szczególnym uwzględnieniem przesiedleń i znaczenia samodzielności i odporności przesiedleńców i przyjmujących ich społeczności.

Wreszcie punkt szósty dotyczy konferencji na rzecz Afganistanu, która ma się odbyć w październiku w Brukseli. Kwestią zasadniczą będzie przygotowanie konferencji dawców pomocy. Pragnę przypomnieć, że zgodnie z wieloletnim programem współpracy rozwojowej polska pomoc rozwojowa na rzecz Afganistanu będzie stopniowo wygaszana do roku 2017. Gdyby jednak rozważać możliwość ponownego zaangażowania, to oczywiście taka możliwość istnieje i musielibyśmy dokonać rewizji tego stanowiska. Dziękuję pięknie.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Pani minister Emilewicz, bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju Jadwiga Emilewicz:

Pani przewodnicząca, panie i panowie posłowie, uzupełnię wypowiedź pani minister dotyczącą wszystkiego, co wiąże się z handlem i gospodarką. Dodam również, że na posiedzeniu, o którym tutaj mowa, ministerstwo i zarazem Polskę będzie reprezentował pan Radosław Domagalski podsekretarz stanu w MR.

Tak jak powiedziała pani minister, agenda nie przewiduje żadnych aktów legislacyjnych i nie mamy też żadnych informacji o tym, że jakiekolwiek punkty znajdą się na tak zwanej liście A, czyli liście aktów do przyjęcia bez dyskusji. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez prezydencję holenderską ministrowie będą dyskutować o następujących kwestiach. Pierwsza z nich to jest stan negocjacji w ramach Światowej Organizacji Handlu i unijna strategia dotycząca rozmów na tym forum. Obecnie opracowywana jest agenda i strategia tych negocjacji w ramach WTO.

Komisja Europejska postuluje, aby podjąć niewielką liczbę kwestii i spraw, które ożywiłyby negocjacje w ramach tej organizacji. Jedną z propozycji są między innymi kwestie dotyczące redukcji wsparcia wewnętrznego w rolnictwie, handlu elektronicznym i inwestycjach. Stanowisko Polski jest z jednej strony takie, że widzimy potrzebę kontynuowania negocjacji na forum WTO. Uważamy jednocześnie, że tematy, które będzie podnosić strona europejska, będą definiowane przez UE, powinny także uwzględniać interes UE. Obszarem defensywnej obrony, o którym mówimy, był zawsze obszar rol-

nictwa. Będziemy zatem postulować, aby wszelkie rozwiązania, które potencjalnie staną na WTO, nie doprowadzały do tego, aby ograniczać w jakikolwiek sposób wspólną politykę rolną. Oceniamy WPR jako tę, która chroni interes UE, a co za tym idzie także interes Polski. Nie chcielibyśmy, aby jakiekolwiek ograniczenia wynikające z WTO wpływały na możliwość swobodnego kształtowania WPR. Popieramy zaś agendę nowych tematów, wspomniany handel elektroniczny. Widzimy go jako dużą szansę i nadzieję. To jest temat, który będziemy wspierać. Także kwestie inwestycyjne, które nie są regulowane na forum wielostronnym.

Drugi temat, który będzie przedmiotem dyskusji podczas tego spotkania, to stan negocjacji umowy o wolnym handlu ze Stanami Zjednoczonymi, tak zwane TTIP. Komisja Europejska przedstawi podczas tego spotkania stan negocjacji po trzynastu rundach rozmów. Przypominam, że trzynasta runda właśnie trwa. Mówiliśmy już o niej na forum tej Komisji. Miałam przyjemność prezentować przed rozpoczęciem tej rundy stanowisko Polski. Jak wiemy, celem negocjatorów, niezwykle ambitnym, jest zakończenie negocjacji do końca 2016 roku. To cel bardzo ambitny i horyzont na zakończenie negocjacji bardzo nieodległy, zwłaszcza biorąc pod uwagę niewielki postęp w kilku zasadniczych obszarach. Większy postęp notujemy w obszarze dostępu do rynku, a słabszy w dziedzinie współpracy regulacyjnej i zasad w handlu. Stanowisko polskie wobec TTIP podczas tego spotkania to deklarowany już tutaj państwu sprzeciw wobec ograniczonej umowy TTIP, tak zwanego TTIP Light, ponieważ wskazujemy na to, że to właśnie część regulacyjna i eliminacja barier pozataryfowych jest potencjalnym źródłem korzyści dla UE, w tym Polski. Przypominamy też nasze postulaty dotyczące handlu energią. O tym też wspominałam ostatnio. Chodzi tu oczywiście przede wszystkim o gaz i o konieczność odpowiedniego szczególnego potraktowania towarów wrażliwych w sektorach energochłonnych, w tym chemicznym i w rolnictwie, chociaż te propozycje, które teraz zostały zawarte, które już znamy, zarówno taryfowe, jak i pozataryfowe, wydają się interesujące.

Kolejny punkt to wyniki negocjacji umowy CETA UE-Kanada. Negocjacje zostały zakończone w 2014 roku. Tekst został uzupełniony o rozdział dotyczący rozstrzygania sporów na linii inwestor-państwo, oparty na unijnej koncepcji międzynarodowego sądu inwestycyjnego. Spodziewamy się, że w czerwcu Komisja Europejska przedstawi projekt decyzji o podpisaniu umowy oraz o jej zawarciu. W ogólnej ocenie jest to umowa bardzo korzystna dla Unii. Podobne oceny formułujemy na podstawie analiz przygotowanych i przeprowadzonych w MR, dlatego popieramy szybkie zawarcie tej umowy. Kwestią otwartą pozostaje jej charakter prawny. W naszej ocenie jest to umowa mieszana, dlatego będziemy się domagać, aby również polski parlament w drodze ratyfikacji mógł się wypowiedzieć na jej temat. Dlatego będzie ona jeszcze przedmiotem dyskusji w Sejmie.

Kolejny temat podczas tego spotkania to handlowe aspekty komunikatu Komisji Europejskiej na temat sektora stalowego. To gorący temat pojawiający się na wielu forach i w wielu obszarach. Był on również przedmiotem podczas tak zwanego spotkania przyjaciół przemysłu odbywającego się cyklicznie od trzech lat. Tym razem to Polska była gospodarzem tego spotkania, premier Morawiecki przewodniczył obradom. Sektor energochłonny, w tym sektor stalowy był tym, który stanowi przedmiot szczególnej troski tych przedstawicieli państw europejskich, których jest on istotnym elementem gospodarki. W tym komunikacie podkreślamy szczególne znaczenie zwalczania nieuczciwych praktyk handlowych i środków handlowych łagodzących skutki nieuczciwego i nadmiernego importu, w tym z Chin, z Białorusi i z Ukrainy. Pewne dobre praktyki – już wiemy o postepowaniu antydumpingowym po raz pierwszy wszczętym w UE – się wydarzyły. To jest dobra praktyka, na którą zwracamy uwagę. Będziemy popierać postulowane w komunikacie bardziej asertywne stosowanie przez UE instrumentów ochrony rynku, w tym właśnie środków antydumpingowych. Będziemy się również starali dyskutować uzgodnienie podejścia do problemu przyznania Chinom statusu gospodarki rynkowej. To w kontekście nielegalnego importu, procedur antydumpingowych, wydaje się również szczególnie istotnym podejściem.

W czasie lunchu ostatnim elementem, który będzie dotyczył zagadnień w obszarze kompetencji MR, będzie omówienie stanu prac nad rozporządzeniem dotyczącym importu minerałów z obszarów konfliktowych i zostanie przedstawiona informacja na temat kon-

kluzji Rady dotyczących odpowiedzialnych globalnych łańcuchów dostaw, które mają być przyjęte poprzedniego dnia przez ministrów rozwoju. To są tematy, będące w odpowiedzialności Ministra Rozwoju, które będą przedmiotem dyskusji na posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych w formacie ministrów handlu w Brukseli. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję paniom minister za przedstawienie szczegółowych tematów. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Bardzo proszę, pan poseł Tarczyński.

Poseł Dominik Tarczyński (PiS):

Chcę zadać tylko jedno krótkie pytanie. Chcę zapytać, czy wiemy cokolwiek, oprócz komunikatu, który dopiero będzie z Komisji Europejskiej, mówię o TTIP. Jeżeli chodzi o cła, to nie było problemu, ale będzie problem polskich firm do przetargów w sektorze publicznym amerykańskim. Czy nadal ten problem istnieje? Czy wiemy coś po tej trzynastej rundzie? Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Czy jeszcze jakieś pytania? Nie słyszę. To bardzo proszę panią minister o odpowiedź.

Podsekretarz stanu w MR Jadwiga Emilewicz:

To też temat, o którym mówiliśmy, że taryfy są nam już znane, zwłaszcza we wrażliwych sektorach. Jeśli chodzi o kwestię dostępu do rynku, to proszę o wsparcie ze strony panów dyrektorów z MR, ale na tyle, na ile znam stan w tej chwili, to jest to temat, który jest dyskutowany. Strona amerykańska przypominała wielokrotnie, że kwestia prawa stanowego nie jest gestią Waszyngtonu, zatem dostępność do zamówień publicznych na poziomie stanów wydaje się ciągle dyskusyjna, jest ciągle zamknięta. Jeśli jest coś, co powinnam tu jeszcze dodać, to proszę mnie wesprzeć.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Bardzo proszę, panie dyrektorze.

Podsekretarz stanu w MR Jadwiga Emilewicz:

Odpowiedziałam wyczerpująco.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dobrze. Czy jeszcze są jakieś zgłoszenia do dyskusji? Czy w takim razie jest sprzeciw wobec przyjęcia do wiadomości informacji? Nie słyszę. **Stwierdzam, że Komisja w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. przyjęła do wiadomości informację o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych, które odbędzie się w dniach 12 i 13 maja 2016 r.** Na tym zamykam rozpatrywanie pkt II.

Przechodzimy do pkt III, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady: Ocena skuteczności istniejącego systemu europejskich publicznych instytucji finansowych wspierających inwestycje w Unii i jej sąsiedztwie (COM(2016) 46 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego stanowiska rządu. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Wiesława Jasińskiego, podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów. Bardzo proszę o wprowadzenie do tego tematu.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Wiesław Jasiński:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca, szanowni państwo posłowie, rząd w tej kwestii podziela rekomendację Komisji Europejskiej, która uważa, że istniejący system europejskich publicznych instytucji finansowych jest skuteczny w zakresie promowania inwestycji w Europie i w jego sąsiedztwie. Szeroki zakres potrzeb rynkowych jest zaspokajany w odpowiedni sposób i przynosi pozytywne rezultaty. Procesowi temu towarzyszą starania międzynarodowych instytucji finansowych zmierzające do zapewnienia dźwigni finansowej w ramach finansowania prywatnego. Niemniej jednak istnieje przestrzeń do dalszego zacieśnienia współpracy EBI i EBOR na poziomie operacyjnym, jak również do ich współpracy z Komisją lub instytucjami zarządzającymi różnych członkowskich w kontekście wykorzystywania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych.

Dotyczy to także zaangażowania obu banków w plan inwestycyjny dla Europy czy inicjatywę przewodnią UE. Obie instytucje finansowe powinny również zwiększyć starania na rzecz proaktywnego zaangażowania inwestorów instytucjonalnych we współfinansowanie projektów infrastrukturalnych. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pani poseł Monika Wielichowska. Bardzo proszę o zabranie głosu.

Poseł Monika Wielichowska (PO):

Pani przewodnicząca, drodzy państwo, niniejsze sprawozdanie ocenia skuteczność istniejącego systemu europejskich publicznych finansowych, które wspierają inwestycje w UE i jej sąsiedztwie. Analiza ta dotyczy czterech lat: 2010-2014. Komisja Europejska aktywnie wspiera państwa europejskie i państwa z nimi sąsiadujące, stosując szeroki wachlarz programów i instrumentów finansowych, których realizacja również odbywa się za pośrednictwem międzynarodowych instytucji finansowych. Obejmują one między innymi EBOR i Grupę Europejskiego Banku Inwestycyjnego EBI, w której skład wchodzą EBI i Europejski Fundusz Inwestycyjny EFI.

Grupa EBI oraz EBOR to najbardziej aktywne międzynarodowe instytucje finansowe w regionie. Obydwie międzynarodowe instytucje mają różnych udziałowców, odrębne kompetencje i określone modele biznesu. Jeśli chodzi o udziałowców tych instytucji finansowych, EBOR jest wielostronnym bankiem rozwoju, którego udziałowcami są państwa członkowskie UE oraz EBI, a także szereg państw spoza UE. Udziałowcami EBI jest dwadzieścia osiem państw członkowskich, a udziałowcami EFI są EBI, czyli 63,7%, UE – 24,3% oraz dwadzieścia sześć publicznych i prywatnych instytucji finansowych, co stanowi 12%. Komisja Europejska jest członkiem Rady dyrektorów EBI oraz EFI.

Szanowni państwo, jeśli chodzi o EBI i EBOR, obie instytucje działają w oparciu o różne modele biznesu. Model biznesu EBOR opiera się na ocenie wpływu przejścia, jak również na zasadach rzetelnej bankowości i dodatkowości projektów EBOR oraz korzystnym dla środowiska i zrównoważonym rozwoju wyższej lecz ostrożnej zdolności podejmowania ryzyka. Natomiast podstawę modelu biznesu EBI, choć jest równie mocno zakorzeniony w zasadach rzetelnej bankowości, stanowi przede wszystkim metodyka oparta na trzech filarach, która polega na ocenie wartości dodanej ich operacji oraz tego, w jaki sposób przyczyniają się one do zrównoważonego rozwoju rynku wewnętrznego dzięki finansowaniu.

Mając różne kompetencje, EBOR i Grupy EBI prowadzą odrębne polityki cenowe w finansowaniu swojej działalności. EBOR finansuje projekty, gdy beneficjent nie jest w stanie otrzymać wystarczającego finansowania z innego źródła oraz na warunkach, które EBOR uważa za rozsądne zgodnie z jego trzema zasadami rzetelnej bankowości. Natomiast EBI udziela kredytów lub gwarancji, gdy realizacja inwestycji przyczynia się do zwiększenia produktywności gospodarczej i ułatwia tworzenie rynku wewnętrznego, ale także gdy nie jest dostępne finansowanie z innych źródeł na rozsądnych warunkach.

Jeżeli chodzi o ocenę skuteczności instytucji, to analiza wykazała, że Grupa EBI i EBOR opracowały szereg instrumentów finansowych i pomocy technicznej, które uwzględniają bardzo szeroki zakres aktualnych potrzeb rynku. Są też jednak inne efekty, które są pozytywne – efekty gospodarcze, takie jak wzrost zatrudnienia, efekty społeczne, środowiskowe, ale także te związane z zarządzaniem.

W analizie dokonano także przeglądu stosunków między dwoma bankami w zakresie ich współpracy. Należy w tym miejscu podkreślić, że w analizie wykazano istnienie pewnej formy wymiany informacji, koordynacji, ale także współpracy między Grupą EBI a EBOR w przypadku prawie wszystkich istniejących operacji. Na podstawie analizy Komisja Europejska uważa, że istniejący system europejskich publicznych instytucji finansowych jest skuteczny w zakresie promowania inwestycji w Europie i w jej sąsiedztwie. Komisja przyznaje również, że obie instytucje – EBOR i Grupa EBI – mają odrębne możliwości, które wynikają z ich szczególnej wiedzy fachowej, modeli biznesu czy też struktur kapitału. Obie instytucje zapewniają współfinansowanie na rzecz konkretnych projektów i przystosowanie wspólnych instrumentów funduszy, jeżeli tylko

jest to rozsądne z perspektywy inwestycji i polityki. Można także stwierdzić, że obie instytucje są świadome swoich przewag, które są komparatywne w zakresie odpowiednich kompetencji, modeli kredytowych czy polityk cenowych a także zasadniczo dobrze je wykorzystują.

Niezależnie od tych wszystkich pozytywnych wniosków Komisji Europejskiej, Komisja przedstawia także kilka zaleceń. Jednym z nich jest doprowadzenie do większego dialogu. Kolejne z zaleceń mówi o dalszym wykorzystywaniu potencjału, który jeszcze istnieje w obu tych instytucjach międzynarodowych. Kolejne zalecenie mówi o dalszym wzmacnianiu współpracy pomiędzy obiema międzynarodowymi instytucjami, które jest możliwe dzięki ich zaangażowaniu. Mówią także o zwiększeniu starania na rzecz proaktywnego zaangażowania inwestorów instytucjonalnych, takich jak fundusze emerytalno-rentowe czy państwowe fundusze majątkowe. Ostatnie mówi o tym, aby Komisja Europejska zachęcała oba banki do ogrywania kluczowej roli, w szczególności w opracowywaniu produktów opartych na kapitale i wprowadzaniu dialogu w zakresie polityki. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Bardzo dziękuję pani poseł. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby się odnieść do tego dokumentu? Nie widzę zgłoszeń. W takim razie, czy jest sprzeciw wobec decyzji Komisji o przyjęciu do wiadomości informacji dotyczącej tego dokumentu? Nie słyszę. **Stwierdzam, że Komisja przyjęła do wiadomości informację rządu na temat Sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady: Ocena skuteczności istniejącego systemu europejskich publicznych instytucji finansowych wspierających inwestycje w Unii i jej sąsiedztwie i odnoszącego się do niego stanowiska rządu. Chodzi o COM(2016) 46 wersja ostateczna.** Na tym zamykam rozpatrywanie pkt III.

Przechodzimy do pkt IV, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie planu działania na rzecz skuteczniejszego zwalczania finansowania terroryzmu (COM(2016) 50 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego stanowiska rządu. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Wiesława Jasińskiego podsekretarza stanu w MF. Bardzo proszę o wprowadzenie do tematu.

Podsekretarz stanu w MF Wiesław Jasiński:

Pani przewodnicząca, szanowne panie posłanki i panowie posłowie, stanowisko opracowano w oparciu o konsultacje wewnątrzresortowe oraz międzyresortowe. Udział w nich brali przedstawiciele: Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Komisji Nadzoru Finansowego, Ministerstwa Sprawiedliwości, Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w trybie obiegowym. Komunikat Komisji i plan działania proponują konkretne rozwiązania, których celem jest ograniczenie dostępu terrorystów do źródeł finansowania. Działania te muszą objąć również osoby wspierające terroryzm. Komunikat Komisji i plan działania wskazują, że wymagane jest podejście oparte na współpracy różnych sektorów. Kluczowe jest nawiązywanie oraz rozwijanie współpracy administracji w sektorem prywatnym. Rząd RP podziela opinię, że możliwe i konieczne jest lepsze, pełniejsze wykorzystywanie już istniejących procedur, instrumentów i instytucji w ramach UE dla wymiany informacji, współpracy operacyjnej i agregowania wiedzy oraz sprawniejszej koordynacji. Kilka z tych rozwiązań procedur chciałbym przedstawić.

Po pierwsze, rząd RP uznaje za zasadne dążenie do jak najszybszego wdrożenia pakietu IV dyrektywy unijnej o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz rozporządzenia 847 w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych. Rząd podejmuje zobowiązanie przyjęcia na grunt polskiego prawa tej dyrektywy. Najpóźniej do końca 2016 roku zostanie zmieniona ustawa o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Po drugie, rząd RP wyraża poparcie dla działań na rzecz usprawnienia mechanizmów współpracy pomiędzy jednostkami analityki finansowej.

Po trzecie, w doniesieniu do nowych działań na rzecz walki z nadużywaniem systemu finansowego do celu finansowania terroryzmu rząd RP dostrzega zasadność dokonywania nowelizacji przepisów unijnych z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu w obliczu nowych wyzwań dla państw członkowskich. Wydaje się, że konieczne w tym zakresie byłoby szybsze proponowanie nowych rozwiązań, niż to było dotychczas. Przypomnę, że w zakresie prac nad czwarta dyrektywą upłynęło dziesięć lat od momentu przyjęcia poprzedniej III dyrektywy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i przeciwdziałaniu terroryzmowi.

Po czwarte, rząd RP w szczególności wyraża poparcie dla projektu opracowania uregulowań prawnych dotyczących walut wirtualnych, które mogą być wykorzystywane również do finansowania terroryzmu. W tym aspekcie chciałbym zwrócić uwagę, że zapisy niedawno uchwalonej dyrektywy Rady z dnia 25 listopada 2015 roku w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, tak zwane PSD II, nie wypełniają standardów w tym zakresie. Kwestia dotycząca walut wirtualnych nie mieści się bowiem w zakresie zastosowania owej dyrektywy PSD II. Wydaje się, że Rzeczypospolita powinna rozważać umieszczenie tej kwestii w obecnie projektowanej ustawie zmieniającej ustawę o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Po piąte, rząd RP ma świadomość zagrożeń generowanych przez instrumenty przedpłacone, takie jak karty przedpłacone, i tę kwestię również będzie rozważał, aby ją umieścić w zmieniającej ustawę ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. W opinii rządu zaproponowane w komunikacie Komisji działania dotyczące kart przedpłaconych, takie jak wymaganie identyfikacji, weryfikacji klienta w chwili aktywacji online karty przedpłaconej czy weryfikacji obecnie obowiązujących progów kwot zasilania takiego instrumentu, do których taka identyfikacja nie jest wymagana, to propozycje, które mogą zrównoważyć różne aspekty funkcjonowania takich instrumentów płatniczych.

Po szóste, rząd RP widzi zasadność i przydatność utworzenia i w następstwie funkcjonowania centralnych rejestrów rachunków bankowych i rozważa w tej chwili możliwość zaproponowania ustawy o centralnym rejestrze rachunków bankowych. Przypomnę, że w warunkach polskiego otoczenia prawnego byłoby to trzecie podejście do tej kwestii.

Na zakończenie, rząd RP popiera przyspieszenie działań mających na celu usprawnienie współpracy pomiędzy jednostkami analityki finansowej, między innymi inicjatywę harmonizacji przepisów dotyczących dostępu tych jednostek do informacji, w tym dostosowania ich do norm międzynarodowych. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Dominik Tarczyński. Bardzo proszę pana posła o zabranie głosu.

Poseł Dominik Tarczyński (PiS):

Bardzo dziękuję pani przewodnicząca, szanowni państwo. Będzie krótko, ale konkretnie, proszę się nie martwić. Na początku chciałbym powiedzieć, że ten dokument jest bardzo potrzebny. Jestem trochę zdziwiony, że ten komunikat pojawił się tak późno, dlatego że jego treść odnosi się, jak możemy przeczytać, do ostatnich wydarzeń, a tak naprawdę z terroryzmem w Europie i na świecie mamy do czynienia od dawna, więc taki komunikat powinien się pojawić już dawno. Ale dobrze, że jest.

Myślę, że warto zwrócić uwagę na kilka jego zapisów. Po pierwsze, o czym wspominał pan minister, uregulowania prawne dotyczące walut wirtualnych to jest element, który jest dosyć istotny, jeżeli chodzi o zamrażanie środków. Drugim ważnym elementem są zastosowania tych ośrodków do zatrzymania. Ciekawy jestem, jaka będzie opinia osób, które się zapoznały z tym dokumentem, jeżeli chodzi o prawa człowieka.

Co jest ważne, odnosząc się do pierwszej części dokumentu, na podstawie obowiązujących ram prawnych, po pierwsze środki, które można zamrozić zgodnie z tym dokumentem, to są środki, co do których wykaże się, że służą terroryzmowi. Tutaj poparcie rządu dla tego komunikatu, aby zwiększyć skuteczność, jest bardzo dobre. Uważam, że należy jak najwięcej takich okazji wykorzystywać, żeby terrorystom te pieniądze zamrażać. Drugim elementem jest tak zwane dławienie finansowania terroryzmu u źródła, czyli

tak jak teraz chociażby w przypadku Syrii głównym źródłem finansowania są dochody z paliw. To też jest bardzo ważny element.

Nie chciałbym wchodzić w szczegóły, ale ta opinia rządu, rekomendacja i poparcie dla wszystkich działań absolutnie powinny otrzymać nasze wsparcie. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Czy ktoś chce się wypowiedzieć na ten temat? Proszę bardzo, pan poseł Mosiński.

Poseł Jan Mosiński (PiS):

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, tak jak powiedział mój przedmówca, poseł Dominik Tarczyński, należy się cieszyć, że na poważnie zabieramy się za zwalczanie terroryzmu, a takim poważnym działaniem jest właśnie uderzenie w centralny rejestr rachunków bankowych. Oczywiście cieszę się, że takie działania są podejmowane i będą tworzone centralne rejestry rachunków bankowych, czy też systemów elektronicznych, które pozwolą wyszukiwać właścicieli tych rachunków. Mam nadzieję, że to w sposób skuteczny wyeliminuje finansowanie terroryzmu.

Zastanawiam się tylko, czy gdy ewentualnie wprowadzimy te centralne elektroniczne systemy wyszukiwania danych, to nasi koledzy z Platformy Obywatelskiej nie naskarżą znów do Komisji Europejskiej albo Komisji Weneckiej, że naruszmy swobody obywatelskie i znowu będziemy mieli kolejną kontrolę w naszym kraju.

Cieszy także wzmożenie prac nad implementacją na poziomie europejskim, mechanizmy zamrażania środków związanych z finansowaniem terroryzmu. Dotarcie do tych danych, skuteczne zamrożenie, a wręcz jakby zidentyfikowanie właścicieli tych rachunków będzie, jak myślę, solidnym ciosem w walkę z terroryzmem. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Bardzo proszę, pan przewodniczący Trzaskowski.

Poseł Rafał Trzaskowski (PO):

Z tych wypowiedzi tak trochę wynika, jakby ten komunikat był pewnym początkiem, a to jest kontynuacja działań, które trwają od wielu, wielu lat, które mają przyspieszyć implementację rozporządzeń i dyrektyw, dodając nowe elementy. Natomiast chcę zapytać o jedną kwestię i o stanowisko rządu polskiego, a mianowicie jeśli chodzi o kwestię obrotu gotówką. W rozporządzeniu z 2005 roku mamy progi 10 tys. euro, jeżeli chodzi o przewożenie gotówki przez granicę, natomiast niektóre państwa wprowadzają pewnego rodzaju limity, jeżeli chodzi w ogóle o transakcje gotówkowe.

I teraz mam pytanie, bo szykuje się rewizja tego rozporządzenia, dotycząca na przykład przesyłania gotówki pocztą czy przewożenia transportem, ale mnie bardziej interesuje kwestia ograniczenia możliwości płacenia gotówką, na przykład we Włoszech wielu transakcji nie można dokonywać gotówką. Ostatnio wprowadzono bardzo restrykcyjne przepisy doprowadzające do tego, że w niektórych sytuacjach nawet za hotel nie można płacić gotówką. Czy rząd polski ma stanowisko w tej kwestii i czy rzeczywiście przegląd rozporządzenia nr 1889 z 2005 roku miałby to obejmować? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy jeszcze ktoś chciałby zabrać głos? Bardzo proszę pana ministra o odpowiedź.

Podsekretarz stanu w MF Wiesław Jasiński:

Pani przewodnicząca, państwo posłowie, panie pośle, bardzo dziękuję za to pytanie. Kwestia dotycząca zmniejszenia obrotu gotówkowego jest generalnie ogólna, niedotycząca tylko i wyłącznie spraw związanych z przeciwdziałaniem finansowania terroryzmu czy prania pieniędzy. Państwo się doskonale orientują, że Sejm uchwalił ustawę o zmniejszeniu limitu obligującego do obrotu bezgotówkowego do 15 tys. zł. To rozwiązanie oczywiście ma adekwatne odpowiedniki dotyczące również regulacji podatkowych, obrotu gospodarczego. Natomiast pan poseł zapytał dokładnie o kwestie dotyczące przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu i tutaj całkowicie podzielam pana pogląd, że w tej chwili poszczególne państwa członkowskie idą w kierunku zmniejszenia obrotu gotówkowego.

To jest poważny problem UE, do tego stopnia, że różne agendy, między innymi Europol w ubiegłym roku wydał specjalny raport dotyczący królowania – pod takim zresztą tytułem – gotówki w UE.

Ten problem jest o tyle istotny, że co roku zwiększa się nominał gotówki wywożonej z państw członkowskich. Włochy, przywoływane tu przez pana posła, są na pierwszym miejscu. Te kwoty idą w miliardy euro rocznie. Jest dokładnie tak, jak pan poseł wskazuje, mianowicie te limity schodzą coraz bardziej. Z drugiej strony, są też takie kraje, gdzie gotówka króluje. Takim państwem jest na przykład Luksemburg. W związku z tym myślę, że UE będzie intensyfikowała działania w ramach otoczenia prawnego, aby te limity pomniejszać. Na pewno będzie to w zainteresowaniu UE i myślę, że Polska będzie tu zajmowała tożsame stanowisko. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Nie widzę więcej zgłoszeń. Czy jest sprzeciw wobec decyzji Komisji o przyjęciu do wiadomości informacji dotyczącej tego dokumentu? Nie słyszę. **Stwierdzam, że Komisja przyjęła do wiadomości informację rządu na temat komunikatu Komisji do PE i Rady w sprawie planu działania na rzecz skuteczniejszego zwalczania finansowania terroryzmu COM(2016) 50 i odnoszącego się do niego stanowiska rządu.** Na tym zamykam rozpatrywanie pkt IV.

Przechodzimy do pkt V, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Strategia UE w zakresie ogrzewania i chłodzenia (COM(2016) 51 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego stanowiska rządu. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Andrzeja Piotrowskiego podsekretarza stanu w Ministerstwie Energii. Bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Energii Andrzej Piotrowski:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca, szanowni państwo. Po raz pierwszy w historii UE opublikowano komunikat dotyczący strategii takiego obszaru jak ciepłownictwo i ogrzewanie. Było to poprzedzone dyskusją. Polska uczestniczyła dość aktywnie w tych dyskusjach. Przedstawialiśmy swoje stanowisko najpierw jako kraj, a następnie również jako Grupa Wyszehradzka. Jednym z istotnych elementów, na który próbowaliśmy zwrócić uwagę, są nasze obawy, które okazały się uzasadnione, że tego typu strategia może się zmienić w kolejny dokument, który zostanie zdominowany przez politykę klimatyczną, podczas kiedy to jest strategia dotycząca ciepłownictwa i chłodzenia. W przedstawionym przez Polskę stanowisku, zarówno non-paper, jak i później na indywidualnych spotkaniach z urzędnikami z Komisji przedstawiono cały szereg postulatów, między innymi zmierzających do tego, żeby nie opierać się o wskaźniki ogólne, takie jak dekarbonizacja, ale mierzyć wskaźniki inżynierskie, czyli poziom zanieczyszczenia i poziom emisji. Te kwestie tylko częściowo zostały w ogłoszonej strategii odzwierciedlone.

Pozwolą państwo, że w takim razie spróbuję pokrótce przedstawić tezy stanowiska uzgodnionego jako stanowisko rządowe. Proszę państwa, przede wszystkim Polska zabiegała właśnie o to, aby dekarbonizacja głoszona przez Komisję nie była jedynym celem strategii. Proponowaliśmy, aby celami równoważnymi było zmniejszenie zależności od importu paliw służących do ogrzewania i chłodzenia. W naszym kraju w odróżnieniu od wielu państw Europy Zachodniej wytwarzane jest ciepło w oparciu o lokalne surowce energetyczne, dlatego Polska ma jeden z mniejszych wskaźników zależności energetycznej w całej UE.

Należy przyjąć z zadowoleniem, że kwestie związane z bezpieczeństwem energetycznym zostały zaakcentowane na początku strategii. Niestety brakuje w dalszej części propozycji jakichś konkretniejszych działań i odniesień do bezpieczeństwa energetycznego.

Charakterystycznym elementem naszego systemu ciepłownictwa jest wysoki udział systemów ciepłowniczych, czyli tak zwanego centralnego ogrzewania, i duży wolumen energii wytwarzanej w kogeneracji. Unia Europejska używa hasła „wysokosprawna” jako generacja, która jest rozszerzeniem pojęcia inżynierskiego na to, że mamy rów-

nież sprawność klimatyczną i bierzemy pod uwagę wykorzystanie odnawialnych źródeł energii.

Należy podkreślić, że technologie OZE, które w tym momencie też bierzemy pod uwagę, nie osiągnęły jeszcze cen konkurencyjnych z technologiami tradycyjnymi, a więc promowanie skądinąd bardzo pożytecznych pomysłów, takich jak pompy ciepła, jak kolektory słoneczne, oznacza konieczność ponoszenia wyższych kosztów przez użytkowników oraz najczęściej przez państwo słabsze ekonomicznie, które musi wspomagać grupy ekonomiczne w przypadku tego typu polityki albo poprzez dotacje inwestycyjne, albo operacyjne.

Bardzo istotnym elementem przedstawionej strategii jest wizja zaspokojenia zapotrzebowania na ciepło wysokotemperaturowe dla przemysłu. Polska jest w czołówce państw, jeśli chodzi o wolumen ciepła zużywanego przez przemysł, a więc w takim razie utrzymanie konkurencyjnych cen ciepła jest dla nas bardzo istotne, z punktu widzenia naszej gospodarki i jej konkurencyjności na rynku międzynarodowym. Pozytywnie należy ocenić zapisy strategii, o które zabiegała Polska, że do produkcji ciepła wysokotemperaturowego dla przemysłu powinny być nadal wykorzystywane paliwa kopalne, w tym węgiel.

Negatywnie należy ocenić kolejną próbę podjętą przez Komisję przekształcenia dokumentów przygotowanych przez Komisję Europejską, jako narzędzie polityki klimatycznej UE. Władze polskie zdecydowanie sprzeciwiają się takiemu podejściu, czyli deklarowanej dekarbonizacji ciepłownictwa i chłodnictwa jako narzędzia nadrzędnego celu strategii.

Chciałbym jeszcze poruszyć przez moment kwestie związane z tak zwaną niską emisją. Jest to kwestia zanieczyszczeń związanych między innymi z pyłami, ale również z szeregiem różnych związków chemicznych, które emitowane są w wyniku spalania, głównie poprzez użytkowników indywidualnych. Jest to szczególnie dotkliwe w okresie zimowym. Polska niestety należy tutaj do niechlubnych liderów UE tego typu zanieczyszczeń. Warto tu podkreślić, że koncentrowanie się wyłącznie na kwestiach emisji dwutlenku węgla nie pozostaje w korelacji z bieżącym powiązaniem ze zdrowiem obywateli, ponieważ te emisje, o których wspomniałem w bardzo konkretny sposób przekładają się na pogorszenie stanu zdrowotnego obywateli, zarówno jeśli chodzi o choroby układu oddechowego, jak i generalnie o pewnego rodzaju zatrucia. W związku z tym sądzimy, że właśnie ten problem jest jednym z węzłowych dla naszego kraju. Chcemy go rozwiązywać w pierwszej kolejności, biorąc pod uwagę, że kwestie globalnego ocieplenia emisji dwutlenku węgla też są bardzo istotne dla klimatu, natomiast nie są tak dotkliwe na bieżąco, szczególnie w aspekcie, który mamy w Polsce.

Z tego względu chcielibyśmy dokonać pewnej zmiany strategicznej w resorcie energii, prowadzić do rozwoju miejskich systemów ciepłowniczych, takich, w których faktycznie jesteśmy w stanie narzucić warunki jak najmniejszych emisji zanieczyszczeń, i w terenach pozamiejskich rozwijać coś, co nazywamy w obecnej polityce resortu klastrami energii, jakie w dużej mierze będą się opierały o lokalne zasoby energetyczne. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Bardzo dziękuję panu ministrowi. Poproszę pana posła sprawozdawcę, pana Michała Wojtkiewicza.

Poseł Michał Wojtkiewicz (PiS):

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca. Pan minister w zasadzie bardzo dokładnie i w poszerzonym charakterze politycznym, co mnie bardzo cieszy, omówił tę sprawę odnośnie do oszczędności i paliw do ogrzewania oraz schładzania. Chciałbym dodać, pan minister też już o tym wspomniał, że jest bardzo duży zakres oszczędności, chociaż dużo się już zrobiło, ta termomodernizacja, jak również współczynniki w nowym budownictwie, które ma już za zadanie, żeby nowe budynki były stawiane z możliwościami oszczędzania paliwa. To jest bardzo istotna sprawa. Jednak chciałbym jeszcze zwrócić uwagę, że mimo wszystko 50% zużywa przemysł i 50% paliw to są gospodarstwa. Pan minister podkreślił, że szczególnie tu na Podhalu, w Krakowie, emisja dwutlenku węgla, tego brudnego spalania jest bardzo duża i tu mamy bardzo duży zakres do działania

rządu, żeby to zmienić. Ale 75%, jak tu mamy na obrazkach, to są kopaliny: gaz 46%, węgiel 15%, olej 10%, inne 4%. Słusznie pan minister podkreślił, że dekarbonizacja u nas w Polsce to jest bardzo istotna sprawa. Nie ulegajmy polityce narzucania nam przez UE, że mamy zlikwidować wszystkie kopalnie i uzależniać się od gazu.

Na poprzednim naszym posiedzeniu omawiałem sprawę rurociągu i gazu, chcę tylko przypomnieć, że cały gaz, 75%, przepływa przez Niemcy i w razie sytuacji awaryjnej pani Angela Merkel może regulować, komu ile dostarczać.

Jeszcze kwestia innych kopalnych. Nie było tu mówione zupełnie na temat geotermii, ale przeglądałem geotermię w Polsce. Ma bardzo duże znaczenie. Myślę, panie ministrze, że warto by było powrócić do źródeł odnawialnych. Jest to bardzo istotna sprawa, ponieważ są bardzo duże zasoby geotermii i są na pokładach od tysiąca do trzech tysięcy metrów, temperatura nawet do 130 stopni, oczywiście od 20 stopni, od tych najpłytszych. Jest to do wykorzystania i nie powinniśmy z tego rezygnować.

Jeżeli chodzi o paliwa niskoemisyjne, biomasę. Jak to się odbywa w Polsce? Przyszli kiedyś do mnie ludzie, przedsiębiorcy, którzy chcieli dostarczać do elektrowni biomasę, i prosili, żebym się zainteresował sprawą, bo nie chcą od nich przyjmować biomasy, ponieważ jest pod znakiem zapytania czy pociągi z Ukrainy przejeżdżają do elektrowni, czy nie. Jak się odbywa ten cały proces z biomasą?

Kwestia wiatraków. U nas jest ona bardzo skomplikowana. Znam problem. Nie życzyłbym nikomu, żeby miał taki wiatrak w odległości 500 m od mieszkania. Jest to naprawdę bardzo uciążliwe. Kto nie zna tej sytuacji, to można do tego podchodzić w sposób lekki i frywolny. To też jest bardzo istotna sprawa.

Jeżeli chodzi o zanieczyszczenie dwutlenkiem węgla, to szanowni państwo, mieliśmy takie reklamy: Das Auto Volkswagen. Okazało się co? To nie nasze media podały, tylko amerykańskie, bo u nas 75% mediów jest niemieckie, więc nie podały, że w sposób bezczelny oszukują. Samochód jest tak skonstruowany, że jak stoi, to nie wytwarza dwutlenku węgla, spalin niekorzystnych, ale jak jedzie, to już leci całą rurą. Niemcy, ordnung, taki porządek. Musimy patrzeć na to wszystko w sposób geopolityczny.

Jeszcze chcę tylko dodać, to bardzo istotna sprawa. Energia to jest suwerenne państwo. Jak dzisiaj wygląda sytuacja? Mamy manewry „Anakonda". Niemcy nie wpuszczają przez swoją granicę wojsk amerykańskich do Polski, jak również swoich wojsk nie dają na „Anakondę". Trzeba więc to rozpatrywać w sposób bardzo szeroki.

Oczywiście zgadzam się odnośnie do całej procedury dekarbonizacji. Jest słuszna jak najbardziej. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chce zabrać głos? Bardzo proszę.

Poseł Tomasz Piotr Nowak (PO):

Pani przewodnicząca, panie ministrze, ostatnie pana zdanie, bardzo intrygujące, mianowicie dotyczące sieci ciepłowniczych. Zgadzam się, że sieci ciepłownicze jako najbardziej efektywne powinny być dominujące tam, gdzie one są. Powinno się dążyć do tego, żeby ludzie się przyłączali do sieci ciepłowniczych, a nie odłączali, ale interesujące jest, jak to zrobicie. Jak to zrobicie, żeby rzeczywiście sieci ciepłownicze były bezalternatywne? Bo z pana wypowiedzi wynika, że będziecie robić wszystko, żeby te sieci ciepłownicze były dominujące. Czyli co? Będzie monopol, zakaz alternatywnych źródeł zaopatrzenia w ciepło? To po pierwsze. I czy będą powstawały jakieś programy rządowe, które będą powodowały, że w miejscowościach, w których nie ma sieci ciepłowniczych, będą one powstawały.

Po drugie: czekamy w tej chwili na sprawy związane z geotermią. Mija już prawie drugi miesiąc od pana ostatniej wypowiedzi, że geotermia doczeka się rządowego programu, w którym i rozpoznanie, i zatłaczające otwory będą mogły być finansowane przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska. Jak jesteśmy daleko? Czy zbliżamy się już do realizacji tego programu? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję panu posłowi Nowakowi. Bardzo proszę, panie ministrze, o udzielenie odpowiedzi.

Podsekretarz stanu w ME Andrzej Piotrowski:

Zacznę od pierwszego pytania. Wydaje mi się, że państwo nie jest od zakazywania działań, które nie są przestępstwem. W związku z tym nie zamierzamy opierać naszej polityki na zakazywaniu. Zamierzamy kształtować ją w oparciu o zachęcanie. Dokładnie tak.

Nie ulega wątpliwości, że są obszary silniej i słabiej zurbanizowane. W związku z tym efektywność kosztowa instalacji ciepłowniczych jest różna w skali kraju. Niestety jesteśmy krajem, w którym połowa ludności żyje poza dużymi aglomeracjami, z tego jedna trzecia na terenach wiejskich, gdzie faktycznie systemy centralnego ogrzewania są trudne do sfinansowania, tak to określmy. W tej sytuacji będziemy się starali po pierwsze inicjować szereg działań, które będą polegały na tym, żeby promować alternatywne metody grzania. Wspominałem tutaj o pompach ciepła, o solarach. To jest niestety kosztowne, a tak się niefortunnie składa, że ludność mieszkająca na terenach wiejskich zazwyczaj jest biedniejsza, więc sama z siebie nie jest w stanie sfinansować tego typu polityki.

Faktycznie, próbujemy w tej chwili przeformułować programy zarówno POIiŚ, jak i w ramach NFOŚ. Wydaje nam się, że najlepszą pod względem efektywności ekonomicznej metodą rozwiązywania jest inicjowanie na szczeblu lokalnym takich działań, które będą się doszukiwały korzyści z zakresu nie ekonomii skali, tylko z zakresu wykorzystania różnych możliwości specyficznych dla danego regionu. Stąd nazwa klaster, ponieważ nie chcemy determinować układu gospodarczego, nie chcemy mówić, że to ma być spółdzielnia, że to ma być spółka. Chcemy, żeby włączeni w to byli wszyscy, zarówno ci, którzy prowadzą działalność gospodarczą, jak i gospodarze danego regionu, administracja samorządowa, jak również lokalni przedsiębiorcy. To musi być jakiś miks energetyczny. Chcemy, żeby w skali małych regionów osiągano samowystarczalność energetyczną zarówno w obszarze energii elektrycznej, jak i grzania, mając cały czas świadomość, że im bardziej idziemy na tereny wiejskie, tym trudniej zorganizować łatwe, efektywne kosztowo systemy grzewcze, a tam jest największy problem lokalnej emisji. Być może – proszę tego na razie nie traktować jako obietnicy, bo to jest trudne do rozwiązania również ze względu czystej fizyki – będziemy próbowali znaleźć jakieś metody uruchomienia grzania poprzez prąd elektryczny, starając się stworzyć z tego alternatywę. W niektórych krajach UE jest to lansowane, niestety w tych cieplejszych, gdzie tego grzania potrzeba mniej i łatwiej jest to domknąć ekonomicznie.

Być może stawiając na ciepłe budynki, o bardzo niewielkich stratach ciepła, będzie nam łatwiej powiedzieć: okej, w takim razie zwalniając z akcyzy, być może nawet jakoś wprowadzając dotowanie do tego typu systemu, możemy osiągnąć efekt wyeliminowania lokalnego spalania nieefektywnego, brudnego przez gospodarstwa indywidualne. Trzeba sobie również powiedzieć prawdę – tam nie tylko węgiel jest spalany. Spalane są śmieci, ale mamy też świadomość, że istnieje w Polsce bardzo zauważalny proceder, w którym spalana jest dowożona z Zachodu całymi ciężarówkami odzież. Ona niestety po zmieszaniu z paliwami typu ropa używana jest przez ludność wiejską do opalania, ponieważ jest najtańsza. W ten sposób kraje ościenne pozbywają się rzeczy, które by trafiły do śmieci. Są to niestety tworzywa sztuczne, więc nie muszę państwu tłumaczyć, co wynika ze spalenia tego typu rzeczy. Znowu, nie chodzi o postawienie policjanta. Chodzi o stworzenie alternatywnego podejścia, które będzie ekonomicznie umożliwiało ludziom nietrucie samych siebie.

Dwa słowa o geotermii. To nie jest aż tak różowo, żebyśmy mieli jakieś duże złoża na jednym kilometrze. Geotermia jest faktycznie kosztowna inwestycyjnie. Poczyniliśmy w Polsce przy okazji gazów łupkowych sporo odwiertów, niestety w innych miejscach, niż spodziewalibyśmy się znaleźć ciepło pod ziemią. Inaczej – nie jest to ta sama mapa, tak bym to określił. Tym niemniej jest kilka środowisk, z którymi prowadzimy dyskusje. W skali pojedynczych tygodni prezes NFOŚ chce zorganizować coś na kształt seminarium, konferencji, gdzie zbierzemy te środowiska i przemyślimy skuteczną metodę rozpoczęcia tego typu przedsięwzięć, uwzględniając to, że być może to ciepło przydatne, efektywne temperaturowo, może się znajdować dosyć głęboko. Powinniśmy więc wytworzyć powtarzalne metody wykonywania głębokich odwiertów.

Pojawiają się pewne pomysły sięgnięcia po technologię, którą wykorzystywano przy odwiertach dla poszukiwań gazów łupkowych, ale też z drugiej strony wykorzystywano

na terenach Stanów Zjednoczonych w celach, nazwijmy to, przygotowywania się obronnego. Tu być może również uda nam się przyjąć pewne rozwiązania, które zmniejszą koszty inwestycyjne. Tym niemniej wstępne rozpoznanie wskazuje, że dotyczy to pewnej części obszaru Polski, mniej więcej według planów geologicznych od zachodu wchodzi taki jęzor z ciepłymi złożami wodnymi. Optycznie więc rzecz biorąc, mogłoby to dotyczyć jednej trzeciej Polski. Tym niemniej, gdyby się potwierdziły informacje, że nieco głębiej są złoża o znacząco wyższej temperaturze, idącej w okolice 200 stopni, to wówczas można by myśleć o kogeneracji, a więc wykorzystać je również do generacji prądu, z czego skorzystałaby już generalnie cała Polska, a nie tylko dane miejscowości. Tak więc nie porzuciliśmy geotermii, ale proszę nam wybaczyć, w dwa miesiące jeszcze nie dokonaliśmy tych odwiertów. Jest to jednak jeden z kilku równolegle rozwijanych obszarów i staramy się działać jak najszybciej.

Poseł Tomasz Piotr Nowak (PO):

Można, pani przewodnicząca?

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Tak. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Tomasz Piotr Nowak (PO):

Dopytam w dwóch sprawach. Zacznijmy od geotermii. Na przykład w Koninie jest otwór 97 stopni, jest to już otwór wydobywczy, a chodzi o otwór zatłaczający. To było moje pytanie do pana ministra. Była oferta NFOŚ, że będzie program, który umożliwi funkcjonowanie tego źródła, bo trzeba zrobić zatłaczający otwór.

Drugie pytanie dotyczy pierwotnego ciepła, mianowicie sieci, środowiska wiejskiego i pomocy. Bo rozumiem, że musimy otworzyć trochę worek z pieniędzmi, żeby pomóc środowisku wiejskiemu w stworzeniu tego miksu, klastra, czy jak by tego nie nazwać. Dzisiaj wieczorem procedujemy ustawę o efektywności energetycznej. Mamy tam opłaty zastępcze, które do tej pory były przez NFOŚ wykorzystywane również do odnawialnych źródeł energii, proefektywnościowych rzeczy. Teraz odnawialne źródła energii są wycofywane w ramach tego projektu. To znaczy NFOŚ z opłat zastępczych nie będzie mógł finansować odnawialnych źródeł. Czy to trochę nie zaprzecza temu, o czym pan mówił? Czy nie należałoby jednak skorzystać z opłat zastępczych na rzecz efektywności energetycznej w innym miejscu, czyli efektywności też ciepłowniczej?

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Bardzo proszę, panie ministrze.

Podsekretarz stanu w ME Andrzej Piotrowski:

Główny problem polega na tym, że dotychczasowy system, który będziemy właśnie zmieniać w tej ustawie, nie był efektywny. Aukcje, które miał ogłaszać Prezes URE, długo trwały. Podmioty, które próbowały dokonać modernizacji, nie były w stanie tyle czasu czekać, w związku z tym okazywało się, że na tych aukcjach tak naprawdę pojedyncze projekty zyskiwały finansowanie. Tak więc główna oś zmian poszła na to, żeby stworzyć lepszą dynamikę tego procesu, żeby faktycznie promować projekty, które doprowadzą do spełnienia celów krajowych w sensie obniżenia energochłonności gospodarki, oczywiście kosztem zmniejszenia opłat zastępczych, jakie mogłyby, tak jak pan poseł powiedział, być wykorzystywane do finansowania OZE.

Powiem tak: oczywiście skala problemów na terenach wiejskich jest na tyle ogromna, że moglibyśmy spożytkować o wiele większe fundusze, niż są w dyspozycji NFOŚ. Z drugiej strony fundusze, które do tej pory wpływały do NFOŚ, były dość znaczące. W związku z tym sądzę, że w tej chwili jest próba optymalizacji wykorzystania tych środków i wykorzystania w takim zakresie, żeby to nie służyło zrealizowaniu projektu pod ogłoszony konkurs. To jest nasza największa bolączka w Polsce, że bardzo dużo inicjatyw porozbijało się o mur biurokratyczny, a często przedsięwzięcia pomyślane pod kątem dotacji, niemające głębszego celu społecznego czy sensu nawet ekonomicznego, przechodziły, bo spełniały kryteria, były wszystkie papierki, więc dostawały dofinansowanie. Sądzę, że ta zmiana i to, że faktycznie musimy się uczyć na doświadczeniach, czyli przyjąć strategię kroczącą, jeśli chodzi o koncepcję klastrów, to nie będzie tajemnicą,

że wchodzimy na obszar zupełnie nowy, gdzie jest bardzo wiele stwierdzeń, że Polacy oduczyli się myślenia w kategoriach zespołów.

Tutaj trochę Ministerstwo Gospodarki czuje się nie w swojej roli, jeśli mamy przeprowadzać proces renowacji, nazwijmy to, społecznych więzi, ale liczymy, że jednak istnieje coś takiego w polskim narodzie, co nas pobudza do współdziałania, jeżeli widzimy konkretna szansę. My chcemy tę konkretną szansę zaoferować. Zresztą mam doświadczenia związane z telekomunikacją, niby trochę lat temu, ale właśnie takie pokazanie szansy przyniosło niesamowite rezultaty i głęboko wierzę ze uda nam się to powtórzyć.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Jeszcze pan poseł Wojtkiewicz chciał zapytać.

Poseł Michał Wojtkiewicz (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie ministrze, krótko, bo moglibyśmy bardzo długo rozmawiać, bo to jest temat bardzo dobry, nośny, i wiele można uzyskać. Fotowoltaika i pompy cieplne, gdyby zrobić razem rachunek ekonomiczny. Czy był taki przeprowadzony? Wydaje mi się, że warto by było coś takiego zrobić. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Bardzo proszę, panie ministrze.

Podsekretarz stanu w ME Andrzej Piotrowski:

Oczywiście, że były prowadzone tego typu analizy. Proszę państwa, fotowoltaika ma jedną wadę czysto fizyczną – produkuje prąd w momencie, kiedy świeci słońce. Produkuje efektywnie prąd, kiedy jest duża intensywność nasłonecznienia. Niektórzy z dostawców mówią, że jak jest zachmurzenie, to też produkuje prąd. Niestety, wówczas są to śladowe ilości.

W związku z tym, że jest to źródło niedyspozycyjne, oparcie wyłącznie na nim pompy ciepła jest ruchem heroicznym. Jeżeli chcemy to połączyć, to troszeczkę sytuacja się zmienia, z tym że nadal musimy mieć świadomość, że jest to zabawa albo dla ludzi bardzo zamożnych, ponieważ kilowat energii w solarach kosztuje około 6 tys. zł. Niech sobie to państwo przeliczą na czas, w jakim się to amortyzuje, gdybyście mieli ten prąd kupić normalnie w sieci, a przecież prąd wcale nie jest rewelacyjnie tani. To pokazuje porównawczo, że domknięcie takiej inwestycji solara wcale nie jest okresem krótkim. Liczymy to na kilkanaście lat, patrząc optymistycznie na ilość słońca, która w tym czasie będzie dostępna.

Pompy cieplne niestety też nie są tanim rozwiązaniem. Tu się zastanawiamy, ponieważ jest kilka komponentów, które się składają na instalację pompy cieplnej. Kilka z nich jest dla mnie zaskakująco drogich. Nie widzę technicznego uzasadnienia, żeby były tak drogie. To jest na przykład część – zainstalowanie wymienników. Wydaje mi się, że korzyści skali mogłyby przynieść zmiany, czyli opracowanie jakiejś metody kładzenia rur, które stanowią wymienniki, w bardziej zorganizowany sposób, niż to ma miejsce do tej pory. Mówię tutaj o projektach, które są realizowane na zasadzie incydentalnej, a więc ktoś musi być przygotowany do tego technicznie, jeśli chodzi o sprzęt, musi często przejechać dużą odległość, patrzy też na to, czym jeździ potencjalny inwestor, w związku z tym cenę często ustala nie według swoich kosztów, tylko według tego, co potencjalny klient może zapłacić.

Jeżeli uda nam się trochę poszerzyć skalę tego, to sądzę, że będziemy w stanie obniżyć koszty, tylko musimy postępować bardzo ostrożnie, bo zaobserwowaliśmy, zresztą również nasi poprzednicy już o tym zaczynali mówić, zjawisko, że tam, gdzie się pojawia dotacja, to automatycznie jest ona konsumowana przez dostawców rozwiązań i efekt jest czasami taki, że bariera wcale nie jest niższa, tylko wyższa. Musimy próbować znaleźć takie rozwiązanie, żeby kierując środki z POIiŚ i z NFOŚ, nie kreować tak naprawdę martwych obszarów przemysłu, często incydentalnego.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Jeszcze bardzo proszę, pan poseł Stasiński.

Poseł Michał Stasiński (N):

Mam dwa pytania. Wspominał pan o trosce, jaką państwo będą przywiązywać do powietrza w kontekście zanieczyszczenia miast, głównie chodzi o spalanie indywidualne. Chcę zapytać w związku z tym o losy programu Kawka i przy okazji o los programu Ryś, bo one się uzupełniają i pełnią bardzo pozytywną role w walce o czyste powietrze w miastach.

Natomiast drugie moje pytanie dotyczy OZE, ze szczególnym uwzględnieniem energetyki wiatrowej. Odnośnie do tego, co zostało tu powiedziane na temat biomasy, czy też biospalania, geotermii, wszyscy, którzy w tym temacie siedzą merytorycznie i nie patrzą na niego politycznie, oczywiście wiedzą, że geotermia jak najbardziej tak, biomasa jak najbardziej tak, ale żaden z tych elementów OZE nie jest w stanie w ciągu najbliższych lat efektywnie konkurować z energetyką wiatrową. Widać to nie tylko w Polsce. Jest to tendencja ogólnoeuropejska i ogólnoświatowa. Czy nam się to podoba, czy nie, energetyka wiatrowa jest najbardziej sprawna i stanowi najbardziej istotny element OZE. Co więcej, u nas energetyka wiatrowa rozwija się bardzo dynamicznie. Już w tej chwili zajmuje bardzo poczesne miejsce i stanowi bardzo pozytywny wkład w polityce rządu, na przykład jeśli chodzi o ograniczenie emisji, ponieważ utrzymanie nawet na obecnym poziomie energetyki wiatrowej daje rządowi bardzo poważne oszczędności w dziedzinie emisji dwutlenku węgla, co jest związane ze zobowiązaniami wobec UE. Po drugie, zobowiązania procentu OZE w miksie energetycznym. Tutaj również energetyka wiatrowa.

Z tym większym zdumieniem obserwujemy wniesioną ustawę o energetyce wiatrowej. Projekt poselski, który tak naprawdę de facto w ciągu kilku lat zlikwiduje energetykę wiatrową w Polsce, a na chwilę obecną zatrzyma natychmiast wszystkie projekty, jakie są planowane i realizowane. Abstrahując całkowicie od polityki, chcę zapytać, jaki pan w tym widzi sens, ponieważ uważam, że akurat ta ustawa jest typowym przykładem działania na szkodę państwa, na szkodę tego, co pan poseł zechciał określić jako niepodległość energetyczna, ponieważ to właśnie energetyka wiatrowa i inne odnawialne źródła energii stanowią, że uniezależniamy się od źródeł paliw kopalnych, które są obarczone ryzykiem politycznym, jak na przykład gaz, tudzież szalonym ryzykiem ekonomicznym, jak na przykład węgiel. Od węgla się nie uwolnimy przez najbliższych lat trzydzieści. Chodzi o to, żeby ten węgiel nas wszystkich nie doprowadził do bankructwa. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Bardzo proszę, jeszcze pan poseł Nowak i pan poseł Mosiński, i potem oddam głos panu ministrowi.

Poseł Tomasz Piotr Nowak (PO):

W nawiązaniu do wypowiedzi pana posła Stasińskiego chciałbym się dowiedzieć, co się właściwie dzieje z ustawą, w której mówimy o energetyce wiatrowej. Niezgodność z prawem europejskim, zatrzymanie tej ustawy, czyli jakich obszarów dotykamy, w czym jest niezgodna z prawem europejskim, gdyby pan minister mógł to powiedzieć. Chciałbym się też dowiedzieć o podejście ministerstwa do współspalania jako metody realizacji celu unijnego. Czy metoda współspalania pana zdaniem jest metodą akceptowalną na terenie UE? Przypominam jeszcze też, bo nie było odpowiedzi na Konin. Bardzo dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Bardzo proszę, jeszcze pan poseł Mosiński zada pytanie i potem pan minister.

Poseł Jan Mosiński (PiS):

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, pozwolę sobie nie zgodzić się z opinią mojego przedmówcy, który stwierdził, że ustawa o siłowniach wiatrowych burzy pewien porządek i ład, jeżeli chodzi o energię odnawialną. Otóż to jest nieprawda. Natomiast ustawodawca zwrócił uwagę przede wszystkim na aspekt zdrowotny, jeżeli chodzi o negatywny wpływ siłowni wiatrowych na zdrowie osób zamieszkujących w gospodarstwach domowych w pobliżu tych siłowni, i wskazuje w swoim projekcie ustawy minimalne odległości, jakie należy zachować przy instalowaniu przy tego typu turbin. Nie widzę tu więc nic zdrożnego w tym działaniu, szanowny kolego pośle. Dbamy o zdrowie obywateli.

Polecam również badania dwojga naukowców: pani Niny Pierpont i dr. Henningsa. Tak, panie pośle, głupoty to pan wygaduje, przerywając. Polecam również, a wówczas państwo rządzili, materiał Senatu, Biura Analiz Senatu z 2011 roku, gdzie macie wyliczone explicite szkodliwy wpływ siłowni wiatrowych na zdrowie obywateli, jak zaburzenia snu, bóle i zawroty głowy, nadciśnienie, tachykardia i inne choroby. Nie mówmy więc, że rząd Beaty Szydło podejmuje działania szkodliwe dla producentów turbin oraz inwestorów, którzy chcą te turbiny wiatrowe instalować na terenie naszego kraju, oczywiście pod pewnymi warunkami, przede wszystkim jeśli chodzi o odległość od zabudowań mieszkalnych. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo.

Poseł Michał Stasiński (N):

Przepraszam, czy ja również mam prawo odnieść się ad vocem, ponieważ, jak rozumiem, nie jest przyjęta w ramach Komisji dyskusja pomiędzy nami. Dlatego nie chciałbym, aby pani dopuszczała, pani przewodnicząca, do tego typu wypowiedzi. W tej chwili bowiem ja również chciałbym ad vocem stwierdzić…

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Bardzo proszę pozwolić mi powiedzieć. W tej chwili będziemy kończyć to posiedzenie Komisji. Jest godzina12.25, o godzinie 12.30 zaczynamy kolejne posiedzenie. Rozumiem, że to już był pana głos, tak?

Poseł Michał Stasiński (N):

Nie. Mój głos jest taki, że 90% tego, co mówił pan poseł Mosiński, nie jest zgodne z rzeczywistością.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dobrze. Dziękuję bardzo. Pan minister jeszcze na koniec wypowie się. Bardzo proszę o spokój, panowie posłowie. Bardzo proszę wysłuchać pana ministra.

Podsekretarz stanu w ME Andrzej Piotrowski:

Proszę państwa, pozwolą państwo, że nie będę poruszał tematyki, która była gorąco dyskutowana na posiedzeniu innej komisji i pojawiały się tam różne głosy. Sądzę, że tam jest miejsce, żeby to dokończyć. Chcę tylko przedstawić pewien punkt widzenia z pozycji systemu energetycznego, przedstawić dwie daty. Pierwsza data to jest 10 sierpnia 2015 roku. Moc zainstalowana w wiatrakach wynosiła wówczas 4000 MW. Moc dostarczana przez wiatraki wynosiła 100 MW, dwudziesty stopień zasilania. W dniu 1 stycznia 2016 roku, Niemcy. Moc dostarczana przez alternatywne odnawialne źródła energii wynosiła praktycznie zero. Zima, temperatura ujemna. To jest odpowiedź na to, czy faktycznie źródła takie jak wiatraki ograniczają emisję dwutlenku węgla. Największym emitentem dwutlenku węgla w Europie są Niemcy. Największym zasobem źródeł wiatrakowych są Niemcy. Mają państwo odpowiedź, czy to jest takie proste równanie do rozwiązania.

Nie wchodząc dalej w tę dyskusję, co do Konina, panie pośle, to jest pytanie dość szczegółowe. Jeśli pan pozwoli, to ustosunkujemy się do tego na piśmie. Co do programów Kawka i Ryś, mamy już mało czasu, też nie chciałbym się tutaj ślizgać ogólnikami. To są programy NFOŚ. Jeśli pan pozwoli, to odpowiemy na piśmie. Nie wiem, czy nie byłoby dobrze, żeby pan doprecyzował pytanie, to wtedy i nasza odpowiedź będzie konkretniejsza. Nie wiem, jaki tu jest możliwy tryb, ale jesteśmy otwarci, by odpowiedzieć szczegółowo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Pan poseł zawsze może napisać interpelację. Jest taka możliwość poselska.

Podsekretarz stanu w ME Andrzej Piotrowski:

Pozostawiam panom wybór formuły, jaką uznacie za najefektywniejszą do wyjaśnienia tej sprawy. Rozumiem, że jak nie będziemy sygnału, że przygotowujecie interpelację, to odpowiemy na bazie dzisiaj zadanego pytania.

Ostatnia sprawa, już króciutko, współspalanie nie jest praktyką, która byłaby przez UE kwestionowana jako metoda uzyskiwania celu OZE. Kwestionowane były metody wyznaczania tego parametru, tak żeby był uczciwie podawany. W związku z tym pojawiły się nowego typu konstrukcje, które pozwalają na precyzyjne określenie, ile jakiego substratu jest dawkowane, i na tej bazie jest określane, jaka jest proporcja w ten sposób wyprodukowanej energii. To tak pokrótce. Ten temat też ma wiele swoich aspektów, nad którymi można oczywiście dalej dyskutować. Niebawem stanie przed państwem propozycja nowelizacji ustawy o OZE i sądzę, że tam faktycznie będzie pole do przedyskutowania tych wszystkich aspektów. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję również. Czy jest sprzeciw wobec decyzji Komisji o przyjęciu do wiadomości informacji dotyczącej tego dokumentu? Nie słyszę. **Stwierdzam, że Komisja przyjęła do wiadomości informację rządu na temat Komunikatu: Strategia UE w zakresie ogrzewania i chłodzenia (COM(2016) 51 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego stanowiska rządu.** Na tym zamykam rozpatrywanie pkt V.

Przystępujemy do spraw bieżących. Informuję, że następne posiedzenie Komisji odbędzie się o godzinie 12.30 w tej sali. Czy ktoś z państwa chce zabrać głos? Nie widzę zgłoszeń. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt VI. Informuję, że na tym porządek dzienny został wyczerpany. Protokół z dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzenia w sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu. Zamykam posiedzenie Komisji. Dziękuję bardzo.